

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1381/2020
12.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ЈМБГ ..., кога заступа пуномоћник Горан Стајић, адвокат у ..., против тужене Националне службе за запошљавање са седиштем у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5714/18 од 17.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5714/18 од 17.09.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 16942/16 од 22.05.2018. године одбијен је приговор стварне ненадлежности (став 1. изреке); одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде за случај незапослености у периоду од октобра 2013. године до марта 2014. године исплати износ од 18.294,91 динара са законском затезном каматом од 10.01.2018. године до исплате (став 2. изреке); одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка (став 3. изреке).

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 5714/18 од 17.09.2019. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Тужилац је преко свог пуномоћника благовремено изјавио ревизију. Ревизију је изјавио као посебну због погрешне примене материјалног права. Позвао се на одредбу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, ни за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени материјалног права које је у складу са схватањем овога суда од 23.01.2017. године о методологији обрачуна новчане накнаде за случај незапослености израженом и кроз одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима заснованим на истоветном чињенично правном основу.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. у вези са чланом 479. ставом 6. ЗПП и одлучио да ревизија није дозвољена.

Према члану 479. ставу 6. ЗПП ревизија у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена. Одредба члана 468. става 1. ЗПП прописује да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 09.12.2016. године. Вредност предмета спора је 18.294,91 динара. Како је вредност предмета спора у оквиру законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
Др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић